

ԿՈՂԲԱՅ ԱՂԱՀԱՆՔՆ

ԸՍՏ Ն. ԲԱՐԲՈՏԱՅ-ՏԵ-ՄԱՌԻ

ԼԵՒԽԱՑԻՆ ԵՐԿՐՈՉԱՓԻ

Կողբայ քարադի բնավայրն, որ թէ առատութեամբ և թէ զոռութեամբ առաջինն է բովանդակ Անդրակովկասու մէջ, կ'ընկնայ երեւանու նահանգին Սուրմառի վիճակին արեմուեան անկիւնը, և վերստ հեռաւորութեամբ իլդիր գեղջէն, որ վարչական կեզրոնն է յիշեալ վիճակին: Աղահանքս կը տարածուի թաքեալզու լերան բարձր և առանձնակ կոնին ստորոտը, երասխայ գետահովտին աջ ափանց վրայ: Այս տեղույս յատակն՝ որ մղոնէ մ'աւելի տարածութիւն ունի, շրջակայ գետնին մէջէն կտրելով՝ տարածուած և ձևացած է ջրոց սուզմամբ և զիրտերով, բարձրագիր խաւերով, ամփոխելով իւր մէջ ամբողջ դիրք մը խորածորոց և հեղեղատաց, քան զորս աւելի կը քայլային գետինը երկրորդական հեղեղք, որը առաջնոց մէջ կը թափին: և այսպիսի ներդորութեամբ՝ առ ՚ի շեղ գետինն տակաւ ցածնալով, պղտի բլրակաց նման առանձին կտորներ վար կը գլորին ասդիս անգին:

Երասխայ աջ ափին վրայ երկու համանման ձորակներով կ'անջատի բաւական մեծութեամբ տափարակ մի, որ գրեթէ եռանկեան ձև ունի. ասոր հիւսիս-արևելեան կողմն կ'ոռողի յԵրասխայ, հարաւայինն խորայատակ Աձի-չայ գետով, իսկ արևմտեանն՝ որ կը նայի գէպ ՚ի թագեալզու՝ կ'որոշի Վարդեմարդ գետոցն երկար ձորակով: Երևմտեան ափն յետին ձորակիս, որ քիչ քիչ կը բարձրանայ (միջին բարձրութիւնն է 100 մեղր), և գրեթէ ամբողջովին կարծր քարաղով ձևացած է, է բուն աղալեանն կողքայ: Այս գետափս երկայնեալ իրբեւ 2 մղոն, (որ խիստ զժուարելանելի է և տեղ տեղ գրեթէ բոլորովին ուղղահայեաց), կը ներկայացնէ շարունակութիւն մի մերկ բրածոյից, և միայն հիւսիսային և հարաւային կողմերն հերձուած են խորանգունդ հեղեղատներով, իսկ թէ մէկն դարձնելու ըլլայ աշքը գէպ ՚ի աղահանքը, կը տեսնէ զայն միապաղաղ կանգնած՝ ցուցնելով իւր համբաւեալ ճոխութիւնը: կազմուածն է նորածնունդ անուանեալն ըստ երկրաբանից, լումայական խաւի ներքեւ ծածկուած:

Բովանդակ աղահանքս կազմուած է առ նուազն հինգ ոսպնաձև զանգուածովք, միանգամայն 170 մեղր թանձրութեամբ, որոց իւրաքանչիւրին լայնութիւնք են հետևեալքն. առաջնոյն՝ մինչև 3 մե-

գըր, երկրորդին՝ 37, երրորդին՝ իբր 85, չորրորդին՝ 25, իսկ հինգեւրորդինն է 20 մեղք:

Աղն առհասարակ կաւի խառնուրդով կ'երևնայ, որ կարծես ան-կարգ կերպով բոլորովին կը պատէ զայն, և անոտի յառաջ կու զայ այն գորշ գոյնն բայց այն աղերուն մէջ զոր երրորդ շատ փորուած զանգուածէն կը հանեն, կաւային խառնուրդն զրեթէ ոչինչ է, իսկ տեղ տեղ բոլորովին զուս է աղն. ասոր բաղադրութիւնն ալ միջին և մեծարիւրեղեան է, և երբեմն ևս ժապաւենածեք: Շատ գեղեցիկ և կամնաւոր կերպով դիզուած են վրայէ վրայ աղի շերտերն, գրութիւնին ալ հորիզնական չէ. այլ լերան կողին վրայ դիտելով, կը տեսնուի ներսը նոցա զառիվայր գիրքն, որ միջին հաշուով 220 ան-կեան կը հասնի, ընդհանուր 500—700 հիւսիս—արևելեան ուղղութեամբն: Արևմտեան կողմի աղահանքն Աձի—լայի կողմէն, բոլոր ներքեի գրութեամբն, կը շրջէ իւր խոնարհման անկիւնը գէպ'ի հիւսիս, պահելով մի և նոյն հակումը: Լերան հիւսիսային և արևելեան կողերուն վրայ՝ անկման անկիւնն յանկարծ իմն կը լայնայ աղին մէջ 460, իսկ վարի կողմն՝ աւելի քան զ700 հասնելով, ընդհանուր հակման ուղղութիւնն գէպ'ի հարաւ և արևմտութը է:

Վերցգրեալք ամբողջապէս կը բացատրեն աղային շերտերուն բը-նական չէնքը կամ կազմութիւնը, որբ հետևապէս դիզուած են զա-սիվայր շեղերու ձևով, որոյ առանցքն ուղղեալ է ընդհանրապէս գէպ'ի արևելք—հիւսիս—արևելք, 150—200 հակմամբ ընդ արևելք. և կը կորէ զլիառն հիւսիսային մասին մօտ, անցնելով ստորին կողը զիւ-զին մէջէն: Սորա երկու թեւերն անհաւասար կերպով բացուած են. հիւսիսային՝ լերան վրայ փոքրադպյն մասը գրաւած է և խիստ զառի. վեր բարձրացած. ընդհակառակն հարաւայինն անոր մեծագյն մասը կը դրաւէ, ամփոփելով իւր մէջ աղի զիխաւոր զանգուածները, և կը վերջանայ գարեանգամձեւ: Բաւական երկարութեան վրայ՝ կողբայ ա-զահանքին ներքեւ ծածկուած ուրիշ նիւթերն (գաճ և կաւ) զիզուած են մեծաւ մասամբ որոշ և զատ ՚ի բրածոյից. և ասոր պատճառն է՝ նոյն իսկ զանգուածոց ոսպնաձեւ զիրքն, և փորելուն կերպն կամ ա-ռաջուց պատահած քայլքայումն աղի շերտերուն: